

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky, vo veci konkurzu na majetok úpadcu **P. M. a C., s. r. o.**, ktorého správcom konkurznej podstaty JUDr. T. D., so sídlom v B., C. X., ktorá sa vedie na Krajskom súde v B. pod sp. zn. 4K 262/99, **o dovolaní konkurzného veriteľa** T. a. s., so sídlom v B., H. X., zastúpeného advokátkou Mgr. M. M., so sídlom v B. – N., D. X., proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 9. decembra 2009, č. k. 2 Obo 96/2009 – 2767, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie konkurzného veriteľa T. a. s., **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

Uznesením z 26. augusta 2009 č. k. 4K 262/99 – 2625 súd prvého stupňa na návrh S. K. a. s. a ďalších 32 konkurzných veriteľov z 13. augusta 2009 zvolal schôdzu konkurzných veriteľov na 5. októbra 2009 s programom

- správa o doterajšej činnosti správcu konkurznej podstaty
- návrh na zmenu veriteľského výboru.

O ďalšom bode obsiahnutom v návrhu veriteľov „ návrh na ustanovenie nového správcu konkurznej podstaty – hlasovanie „ rozhodol samostatným uznesením z 26. augusta 2009 č. k. 4K 262/99 – 2627 tak, návrh tohto bodu programu zamieta. V odôvodnení rozhodnutia poukázal na predchádzajúce rozhodnutie odvolacieho súdu v tejto veci z 12. januára 2007, č. k. 2 Obo 309/2006, ktorého názorom v ňom vyslovenom sa cítil byť viazaný. V odôvodnení uvedeného rozhodnutia odvolací súd uviedol, že zbavenie

funkcie správcu konkurznej podstaty je možné len podľa § 8 ods. 5 zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní (ďalej len ZKV). Pozbaviť doterajšieho správcu funkcie možno len vtedy, ak si neplní úlohy. Nie je v právomoci konkurzných veriteľov rozhodovať o výmene, môže tak urobiť len súd.

Proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa z 26. augusta 2009 č. k. 4K 262/99 – 2627 podali odvolanie veritelia, ktorí podali návrh na zvolanie schôdze veriteľov. Najvyšší súd Slovenskej republiky, rozhodujúc o odvolaní, uznesením z 9. decembra 2009 č. k. 2 Obo 96/2009 – 2767 napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že od predchádzajúceho rozhodnutia o zvolaní schôdze veriteľov došlo k podstatnej zmene pomerov a to v tom, že došlo k prepojeniu správcu podstaty so žalovaným v incidenčnom spore vedenom na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 76 Cb 309/99, ktoré môže zakladať dôvody pre jeho odvolanie.

Rozhodnutie odvolacieho súdu nadobudlo právoplatnosť 23. marca 2009.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podal dovolanie konkurzný veriteľ T. a. s. V dovolaní uviedol, že odvolací súd rozhodol hoci v tej istej veci sa už právoplatne rozhodlo, čo zakladá prípustnosť dovolania podľa § 241 ods. 2 písm. c) O. s. p. Dovolanie považuje za dôvodné pretože napadnuté rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Odvolací súd pri rozhodovaní vychádzal z názoru, že každé rozhodnutie o návrhu na zbavenie funkcie správcu podstaty je rozhodnutím vynášaným „*cum clausula rebus sic stantibus*“, čo znamená, že je vynášané na určitý stav a ak sa stav zmení, vydaniu nového rozhodnutia tej istej veci nebráni predchádzajúce rozhodnutie. Odvolací súd však vo svojom predchádzajúcom rozhodnutí sp. zn. 2 Obo 309/2006 neuviedol, že na uvedené rozhodnutie možno použiť klauzulu *cum clausula rebus sic stantibus*. Zanedbal tým povinnosť poskytnúť veriteľom, ktorí neboli zastúpení advokátom poučenie. Poukazujúc na celkovú vecnú nesprávnosť napadnutého rozhodnutia žiadal, aby dovolací súd rozhodnutie odvolacieho súdu zmenil tak, že uznesenie odvolacieho súdu zmení tak, že uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 26. augusta 2009 č. k. 4K 462/99 – 2627 potvrdí.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 2 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O. s. p.), skúmal bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O. s. p.) najskôr to, či sa ním napadá rozhodnutie, proti ktorému je dovolanie prípustné.

Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.). Zákon o konkurze a vyrovnaní je predpis, ktorý upravuje jak materiálnu stránku konkurzného práva, tak aj procesné právo konkurzné. Neobsahuje však komplexnú úpravu konkurzného procesu, preto § 66e v ods. 1 stanovuje primerané subsidiárne použitie ustanovení Občianskeho súdneho poriadku ak konkurzný zákon nestanovuje inak. Ten obsahuje zásadne odlišnú úpravu mimoriadnych opravných prostriedkov, keď § 66f vylučuje použitie § 228 až § 235 O. s. p. (obnova konania) a § 236 až § 243d O. s. p. (dovolanie s výnimkou mimoriadneho dovolania). Ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku upravujúce dovolacie konanie, vrátane úpravy prípustnosti dovolania, sú v konkurznom konaní nepoužiteľné, čo znamená, že proti rozhodnutiam odvolacieho súdu vydaným v konkurznom konaní dovolanie nie je prípustné. Žiada sa však poznamenať, že v prejednávanej veci išlo o inú procesnú situáciu aká bola predmetom riešenia v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktoré bolo uverejnené Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 55 v čiastke 3/2004. V uverejnenom rozhodnutí najvyšší súd zaujal stanovisko, že § 66f sa nevzťahuje na rozhodnutie, ktorým odvolací súd zmenil rozhodnutie súdu prvého stupňa a návrh na vyhlásenie konkurzu zamietol, teda nevylučuje prípustnosť dovolania tam, kde výsledkom rozhodovania nebolo vyhlásenie konkurzu. V prejednávanej veci však bol konkurz právoplatne vyhlásený.

Z uvedených dôvodov dovolací súd dovolanie ako neprípustné podľa § 243b ods. 5 O. s. p., v spojení s § 218 ods. 1 písm. c) O. s. p. odmietol bez toho, aby sa zaoberal vecnou správnosťou napadnutého rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 22. júla 2010

JUDr. Peter Dukes, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: H.